

**SEJA
PRED-
SEDSTVA**

str. 2

**MATEMATIK
JE V BISTVU
IDEALIST**

str. 6

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 9. oktobra 1997 ☀ Leto VII, št. 20

10. obletnica smrti Janoša Kúharja

SLUŽIL BOGU IN SVOJIM VERNIKOM

"Če mene nede več, de s Slovenci tudi vse fertig," je imel navado reči pokojni Janoš Kúhar. S temi mislimi je začel 28. septembra zahvalno mašo v gornjeseniški cerkvi gospod Ivan Camplin ter dodal, da, hvala Bogu, se še vseeno niso uresničile te misli, kajti drugače se ne bi zbrali v tako lepem številu ob svečanosti v spomin gospoda Kúharja.

Spodbudo za spominsko svečanost in odkritje spominske plošče je dal Sklad Tromejnik, ustanovitelja le-tega sta Zveza Slovencev in Slovenska samouprava. Veliko zaslug pri sami prireditvi pa ima seveda družina Nagy, ki je odkupila staro župnišče, ga obnovila ter odstopila določene prostore za potrebe razstave o porabski cerkvi.

Ob koncu maše se je dr. Lajos Horváth, škofovski tajnik v Sombotelu, s toplimi besedami spominjal g. Kúharja, ki ga je spoznal še kot monoštrski župnik. Poudaril je njegovo požrtvovalnost in poklicanost. Svoj poklic je opravljal tudi v težkih časih, ko je bil preganjan. Zmeraj se je vračal na Gornji Senik.

Spominski maši je sledilo odkritje spominske plošče na bivšem župnišču. Ob blagoslovitvi plošče se je prehojene poti g. Janoša Kúharja spominjal števnikovski župnik Štefan Toth, ki je tudi sam doma s seniške fare. Dolga leta je bil ministrant g. Kúharja,

tako je lahko od blizu opazoval, s kakšno zavzetostjo je opravljal svoje delo. "Imel je zelo strog dnevni red. Pol ure pred jutranjo mašo je že bil v cerkvi, da bi se tudi duševno pripravil. Po maši ni hitel domov, ostal je v cerkvi in se zahvalil Bogu za milost. Na verouk se je zmeraj pripravil, da bi lahko verske pojme razčistil z učenci. To je storil tako v domačem narečju kot v madžarščini. Prevajal je liturgična besedila v porabsko narečje. Da ga je Bog ljubil, dokazuje tudi to, da ga je "k sebi vzel pred rano mešo", je končal gospod Toth. Udeleženci spominske svečanosti so potem obiskali grob gospoda Kúharja, kjer so položili vence in šopke.

Dobro se spomnim, da sta bila cerkev in župnišče v času gospoda Kúharja zmeraj oprejeta. Lahko smo prišli kadarkoli, s kakšnokoli skupino, g. Kúhar je bil zmeraj pripravljen pokazati cerkev, povedati kaj, bodisi v slovenskem bodisi v madžarskem jeziku. Njegova vrata so bila zmeraj odprta tudi za vernike, domačine.

Ali bodo verniki na G. Seniku še kdaj doživeli, da bodo za njih vrata novega župnišča zmeraj odprta? Njihovega "domačega" župnika je namreč marsikdo pogrešal tudi na spominski svečanosti...

M. Sukič

SEJA PREDSEDSTVA

24. septembra je predsedstvo Slovenske zveze melo svoj gesenski djilejš. Člani so lopau vküper prišli, iz 19 ji je bilau 16. Škoda, ka iz Andovec takšnoga mladoga človeka mamu, steri že paudrugito leto ranč glas ne da od sebe, etak pa nikšno pomauč ne zaznamanöja nej za Zvezo, nej za svojo ves.

Za veliko poštanje smo vzeli, ka je predsednik Državne slovenske samouprave g. Martin Ropoš kak predsednik naše nadzorne komisije (ellenörzö bizottság elnöke) tü prišo.

Na djilejši smo več tem meli. Najprva smo prejk-poglednili, **kakšne prireditve, programe je organizirala Zveza od slejdnjoga djilejša mau.**

Na konca majuša smo držali *Porabske dneve v Varaši*, s tejm vred *I. srečanje Slovincov na Vogrskom*. Vse, ka je potrebno bilau pripraviti pa organizirati, smo vküper napravili z Državno slovensko samoupravo. Na srečanje je prišlo kaulek 120 takšni Slovincov s svojo držinov, steri so gdasvejta odišli na Vogrsko. Za program smo meli slovensko mešo, stero je mariborski püšpek pa pet slovenski popov slüžilo. Zvön njij je ta meša velka vrejdnost dobila s tejm, ka se je gorenjesenički pevski zbor A. Pavel z nauvim svetimi pesmi pripravo, stere je slovenski kantor, g. Ciril Kozar iz Martinja sprvajo na orglaj. V dvej dnevaj je sedem domanji kulturni skupin gorastaupilo. Mele so eške program nemške, hrvaške pa vogrske skupine tö. Nej nam je žau, ka smo v Varaši meli te slovenske dneve, dosta Varašancov je bilau na programi. Lüstvo z vasnicaj smo pa z avtobusi dali notapripelati.

14. juniuša je šest pevski zborov razveselilo lüstvo v gledališki dvorani v Varaši, na prireditvi "*Pesem ne pozna meja*". Prišli so Slovenci iz Italije, Avstrije, Slovenije, z domanjoga kraja pa že o štrtin gorenjsenički pevci. Tak

Monoštrčanci, kak vaščani so fejs valili te zbore.

26. juniuša smo z Veleposlaništvom R. Slovenije pa z Državno slovensko samoupravo svetili *svetek samostojne Slovenije*. Šesto leto, ka Slovenci posaba majo svoj rosag.

Števanovski šaularge že več lejt leko dejo v *likovno kolonijo* (rajztábor), stero je vsakšo leto v drügom rosagi. Letos je Zveza pripravila te tabor. Slovenski mlajši s školnikami so prišli iz Italije, Avstrije, Slovenije pa s števanovske šaule. Istino, za števanovske mlajše je Brigita Šooš mejla brigo. Zvön toga je vse tanaprajla, ka je potrebno bilau. Leko, ka je eške več takšni mladi v Porabji, na stere tak vse leko zavüpa, kak na njau? Ne vejmo, dapa dobro bi bilau. Mlajši so delali z glino, malali pa farbali so kraje, zidine, papirnate rauže so delali s tatico Emo Vogrinčič pa Ano Unti. Poglednili so si lončarsko delo pri veričkom lončari, bili so na izletu v Örségu.

6.-7. septembra smo organizirali *izlet v Slovenijo* za tiste, steri največ delajo za porabske Slo-

vence. S tejm smo tü steli pokazati, ka za veliko cenimo njijvo pomauč. Najmlajši z vrtca so letos od drügin bili v Radencaj s svojimi materami. 18 mlajšov pa 12 mater se je leko navčilo kaj nauvoga prejk keden dni. Tak

mislim, ka bi si malo držin leko privauščilo keden dni biti v Sloveniji. Zatau pomagamo tak, ka cejlo ceringo plača Zveza. Največ starišov je rado, ceni, ka poskrbimo za tau. Tau delamo zatok, naj mlajši volo dobijo za slovenski gezik, stariške pa naj rejsan začnejo gučati s svojimi mlajši v porabskoj rejči.

Za porabske mlajše je letos več taborov bilau organizirano v Sloveniji. Škoda, ka so te možnosti nej vse vöponücali. Šaularge so bili v tabori "*Šola v naravi*" v Bokrač, v *ekološkom tabori* pri Slivniškem jezeri pa na jezikovnom tečaju "*Poletna šola*".

Mladi futbalisti iz Slovenske vesi pa rokometiške (kézilabda-csapat) s seničke šaule so bili na *športnom srečanju* v Brežicah.

Kulturne skupine so dostakrat leko gorstaupile s svojim programom. Za največše prireditvi se šte *pevski tabor v Šentvidu*, gde je senički zbor letos biu sedemdvajstičkrat, *folklorni festival v Beltincaj*, es pa senički plesalci odijo že 9 lejt.

Murski val je v Čepincaj organiziro živo oddajo. Etak smo leko čüli števanovske pevke, goslare Lacija Korpiča z ženami pa seničke mlašeče goslare.

Varaš *Mosonmagyaróvár* je tü emo *slovenski den* s seničko folkloro, s Korpičevi pa s seničkimi mlajši.

Drüstvo penzionistov je več programov organiziralo, med tejm srečanje s penzionisti iz Murske Sobote pa *izlet v Sopron*. Letos smo že trikrat dali oprejt granico med Andovci-Budinci pa Čepinci-Verica. Skrbimo se za tau tü, aj kulturne skupine poštane gvante majo. Števanovskim ženam smo zdaj dali zašiti nošo, seničkoj folklori redti damo črejvle, sakalauvskoj folklori gvant pa cipale.

Kakšne programe mo meli do konca leta?

Od 7. do 11. oktobra je razstava o turizmu v Mariboru. V soboto (11. okt.) kulturni program da senička folkloro pa ansambel L. Korpiča z ženami. Tri ženske (Ema Vogrinčič, Helga Škaper pa Ana Unti) pa notapokažejo, kak se delajo papirnate rauže, kurine, püšli. S filmi pa notapokažemo porabske kraje, šege.

10. oktobra v 17. vöri se opre razstava Romana Verasa iz Ljubljane v Varaši v gledališki dvorani.

25. oktobra mo v kulturnom daumi v Sakalauvci meli koncert. Dva pevski zbor iz Slovenije (Lipa zelenela je... pa Mešani pevski zbor iz Divače) data cejlovečerni program.

8. novembra kulturni daum v Monoštri pripravla narodnostni program. Skorok vse slovenske skupine so pozvane.

15.-16. novembra so pozvane števanovske ženske

v Pešt. Drüstvo Slovencev organizira kulturni večer. Števanovski učitelj, g. Karel Krajcar notapokaže svoje pravljice peštarskim Slovincem.

28. decembra mo meli srečanje kulturni skupin, gde ocenimo letošnjo delo.

Senički pevski zbor se pripravlja na božični koncert. Števanovske pa Varaške ženske do se tü včile svete pesmi, stere v zimi notapokažejo.

Soboški pevski zbor penzionistov s seničkim zborom vküper tü želi meti koncert na našoj strani pa na Goričkom tü.

Geseni mo pá meli tečaje za tiste, steri se škejo včiti slovenski gezik. V plani mamu eške, ka vödamo nauve knjige I. Barberjeve.

Letos bi radi pomagali vrtcom s tejm, ka bi stoj prejkodo iz Slovenije včiti slovensko. Vüpamo, ka se najde takši vrtec pa vzgojiteljica, stera tau veliko brigo nase vzeme.

Predsednik Zveze, Jože Hirnök je tapravo, kak stoji delo pri Kulturno-informativnom centri v Monoštru, kak pomaga s pejnazi Slovenija pa naš rosag. Vsakši se je veselijo, gda je notazglaslo, ka s pomaučjo Slovenije Porabje d.o.o. (KFT) küpi en kombi (mikrobusz). Tau nam trno velka pomauč bau, ka za poti kulturni skupin veliko ceringo mamu.

Na konci smo se pa odlaučili o tejm, kelko pomauči leko damo organizacijam, stere so se k nam obrnile. Futbalisti v Števanovci so 200.000. na Dolenjom Seniki 60.000, v Slovenski vesi pa 80.000 forintov dobili, aj leže leko delajo.

Klara Fodor
sekretarka Zveze Slovencev

Štenjé

VRAZOVA PESMARICA

Na slovenskem Štajerskom, v paverski držini se je 1810-oga leta naraudo Stanko **Vraz**. Včiu se je v Mariboru pa Gradeci. V Ljubljani je spozno Franceta Prešerna, pa je un tō začno slovenske pesmi pisati. 1838-oga leta je odišo v Zagreb pa od tistoga mau je piso pesmi v rovačkom gezi. Mräu je v Zagrebi 1851-oga leta.

Stanko Vraz je 1839-oga leta vōdau eno pesmarico (*Narodne pesni ilirske*), v šteroj so takše pesmi tō, štere pri nas v Porabji eške gnesnaden tō spevajo.

V Vrazovi pesmarici je 17 takši pesmi: Komarjeva svatba (*Mravla je v mlin pelala*), Kos pove lovcu tri ljubice (*Pojaj mi, pojaj, čren kaus*), Pticev svet za dobro ženitev (*Po laug mi lejče*), Hudičeva nevesta (*Sestrica, stani, na pašo boš šla*), Previdno dekle (*Stoji, stoji Lublanca*), Marija kliče ranjenega fantiča za Jezusom (*Sunce gre za goro*), Bolni junak (*Tam na viskoj gori*), Spokorjeni grešnik (*Teči, teči bistra*

Tam kauli za ramom eden trstek stoji, /:ali z grozdjom je obložen, kaj komaj zdrži:/

Konjički škreblajo, ker vince pelau, /:ker vince pelajo, je močno sladko:/ (Porabje, 1997)

uōda), Starca ne maram (*Če bi jaz bila fčejlica*), Kakovšne želi (*Eno takšo bi rad*), Zelena vejica bo odejica (*Fanti se zbirajo, daleč maširajo*), Komer se dremlje, naj gre spat (*Komi se drema*), Lani-letos (*Lani sem plela rozmarin*), Vno smo pili, Jezusa zamudili (*Malo smo zaspali*), En hribček bom kupil, bom trte sadil (*Tam kauli za ramom*), Pri ljubici ulovljen (*Snočkar sem jaz vulovini biu*), Samska stan si je izvolil sam Jezus (*Šeu sem prej po būkonji*). S toga se vidi, ka so te naše pesmi že **več kak 150 lejt stare**.

Na priliko:

Tam gori za hramam
En tersek stoji,
Je z grozdjam obložen,
de komej derži.

Konjički škreblajo
In vozjo težko,
Ker vince pelajo,
K je močno sladko!
(Štajerska, 1839)

Marija Kozar

PRIPRAVE NA 3. ZASEDANJE MADŽARSKO-SLOVENSKE KOMISIJE ZA MANJŠINE SO STEKLE

Prejšnji mesec so se predstavniki obeh delov madžarsko-slovenske meddržavne mešane komisije za manjšine srečali s predstavniki vodstva Zveze Slovencev in izmenjali ocene o izvajanju Sporazuma ter o pripravi prihodnje seje mešane komisije. Podoben sestanek je bil tudi v Lendavi s predstavniki madžarske narodne skupnosti.

Republika Madžarska in Republika Slovenija sta namreč že leta 1992 podpisali poseben meddržavni Sporazum o zagotavljanju posebnih pravic slovenske narodne manjšine v Republiki Madžarski in madžarske narodne skupnosti v Republiki Sloveniji. Izvajanje tega meddržavnega sporazuma spremlja posebna medvladna komisija, ki se je doslej sestala v Ljubljani aprila 1995 in v Budimpešti maja 1996. Na dosedanjih zasedanjih je komisija ugotovila, da se določila sporazuma v dobri meri uresničujejo tudi v praksi, vsebina sporazuma pa dokaj kvalitetno, v nekaterih delih pa celo nad ravni mednarodnih manjšinskih dokumentov, ureja zaščito pripadnikov obeh manjšin.

Naslednje zasedanje komisije bo konec meseca oktobra v Lendavi, torej v okolju, kjer živijo pripadniki madžarske narodne skupnosti in delujejo njihove narodnostne institucije. To je bila želja predstavnikov obeh na-

rodnih skupnosti. Poleg tega pa predstavniki vodstev obeh manjšin opozarjajo, da se sklepi in priporočila mešane komisije prepočasi in nedosledno uresničujejo, kar še posebej velja za materialno pomoč in proračunov obeh držav za delovanje manjšinskih organizacij in ustanov, za zamujanje pri odpiranju mejnih prehodov, izboljševanje pogojev izobraževanja, skrbi za verska opravila v maternem jeziku in izboljšanje manjšinskih medijev.

Tako bo komisija morala na novo ovrednotiti realizacijo sporazuma in sklepov zasedanja komisij. Pri tem bo na eni strani potrebno upoštevati nekatere upravičene pripombe obeh manjšin, na drugi pa dejstvo, da se odnosi med Madžarsko in Slovenijo tudi na tem področju pozitivno razvijajo in si obe državi prizadevata za ugoden položaj manjšin. Tako je pomemben napredek dosežen tudi v letošnjem letu. Adaptacija prostorov in priprave za ustanovitev lokalne radijske postaje v slovenskem jeziku v Monoštru za porabske Slovence so se začele. Avgusta sta predsednika obeh sosednjih držav odprla nova mejna prehodna Prosenjakovci-Magyarszombatfa in Kobilje-Nemesnép, žal pa je izostal še mejni prehod Čepinci-Kétyölgy (Verica), ki je izjemnega pomena za porabske Slovence in še večjo povezanost z matič-

no domovino Slovenijo. Zadovoljiv odnos obeh držav se kaže še v skrbi za obveznosti na izobraževalnem, jezikovnem in kulturnem področju, pri soodločanju narodnih skupnosti v javnih zadevah in pri njunih stikih z matičnima narodoma. K doseženemu poleg državnih organov veliko prispevajo obmejne občine in župnije ob slovensko-madžarski meji.

Predstavniki Zveze Slovencev so posebej opozorili na čim hitrejšo odprtje mejnega prehoda Verica (Kétyölgy)-Čepinci, na večjo gospodarsko pomoč pripadnikom narodne skupnosti, ki živitarijo v obmejnih nerazvitih krajih, na realizacijo sklepa slovenske vlade o odprtju slovenskega konzulata v Monoštru (generalni konzul je že imenovan). Vztrajajo tudi na pospešenih prizadevanjih za dokončanje in ustanovitev lokalne radijske postaje v slovenskem jeziku v Monoštru in večji skrbi za šolanje otrok v maternem slovenskem jeziku ter v opravljanju verskih obredov v slovenščini.

Priprave na zasedanje komisije so v polnem teku. Izkoristimo jih predvsem v vrstah vodstev Zveze Slovencev in Državne slovenske manjšinske samouprave na madžarski strani in ustanov madžarske narodne skupnosti na slovenski strani.

G.B.

Pismo iz Sobote

KAVA ZAGOJNO

Kava.

Kak se tou čuje domače, kava.

Rejsan, kava je tak domača, ka bole ne bi mogla biti. Skur vsikša kūnja vgojno diši po kavi, ka se domači prle prebidijo in menje sneni začajo delovni den. Pri toj kavi se zagojno ške zgučijo, kak de tej novi den, ka se je glij začo, vōvido. Mlajšon, steri pijejo ške samo mlečno kavo, starši ške gnouk povejo, aj do vrli v šouli in delovni den se zača. Pravzaprav, tan v službaj te

ške trbej spiti kavo ali dve pa trbej se pogučati tō, ka se je od včera nouvoga zgodilo. Najbole pa pri toj kavi zagojno v službi trbej na skrbi meti, ka jo trbej spiti prlej kak pa vaš šef. Gde de te šef kouli, ka pogledne, če je že vse v rejdi, te že rejsan kavo trbej spiti. Na, te se rejsan na tej delaven den zača delati.

Čistak neka drugoga pa so te kave zagojno v kakšnoj krčmej. Gestejo takši tō, ka nūcajo piskre pa piskre kave, ka vgojno k sebi pridejo. Tisti,

vej san ge tō med njimi, ške pred službo najprle stoupijo v krčmou na dve ali tri šalice krepke kave. Za takšo letečo kavo nega časa, ka bi si človik doli seu. Kavo zagojno trbej v krčmej piti za šankon. Ali, vseeno, ka je tou leteča kava, vsigdar mora človik meti čas, ka se kaj poguči s kakšin pajdašon iz druge službe ali pa bar s kelnaron, ške lepše pa s kakšo fejestno kelnarco, te je den ške lepši.

Ka se tan za šankon ob takši kavi guči?

Vsefele. Najbole se mlati po politiki, vsigdar se steri najde, ka največ zna od tistoga, ka so včera večer gučali po TV-ji. Če se zgodi kakša žmetna nesreča na kakši

poštiji, te se tou doj bere in tū se pa najde vsigdar kakši, ka najbole vej, kak se je vse vkūper zgodilo. Če je zadvečera kakši šport biu na televiziji, te se o ton zgučavlejo, ali tou je nej tak zanimivo, najbole zanimivo je, če naši gda zgibijo. Te pa vsi za šankon vejo, zakoj se je tou zgodilo.

Najbole zanimive pa so kave zagojno na tisti den, gda nej trbej v službo. Meni najbole paše sobota. Rejsan, kava v soboto vgojno, tou je pa neka posebnoga. Te se kava ne pije za šankon, te ma človik lipou čas, ka si v krčmej doli sejde pa tak pomali pije kavo; pa ške edno pa ške trejčo pa štrto pa... Te je sploj nej

važno, o kon se zgučavleš. Najboukše je tou, ka se ti nikan ne midi pa ka leko lipou klepečeš s pajdašami. Te gnouk si samo neške zmisli in kcujsi vsikšomi narouči kakšo palinko ali konjak in te ške gnouk pa ške tretjič pa štrtič pa... Rejsan, te se tak pomali pije kava in ka pač dé kcujsi, zato ka v soboto človik ma čas in bi ške meu čas, če tak kouli poudne ne bi v krčmou prišla žena pa se začala koriti, ka me je poslala v bauto, aj kaj kūpin za obed. Tak te zdaj nagnouk človik več nema časa za kavo, liki se more paščiti v bauto, vači jo doj zaprejo in de držina lačna in drugo soboto nemo sme vgojno na kavo.

MIKI

OD SLOVENIJE...

OVSE

Portorož je konec septembra gostil seminar OVSE (Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi) z naslovom Sodelovanje mednarodnih organizacij in ustanov: Izkušnje v BiH. Udeležili so se ga predstavniki vseh 54 držav članic OVSE, drugih mednarodnih organizacij, ki delujejo na območju, in vseh treh skupnosti v BiH. V Portorož so prispeli vodja misije OVSE v BiH Robert Frowick ter predstavniki ZN, SE, zveze NATO, mednarodnih finančnih institucij (EBRD in Svetovna banka) in nevladnih organizacij.

SLOVENSKI VOJAKI NA CIPRU

Deset pripadnikov 10. bataljona Slovenske vojske za mednarodno sodelovanje je odpotovalo v Larnako na Cipru in prvič v zgodovini Slovenije in Slovenske vojske prevzelo delo v mirovni operaciji Združenih narodov. Enota je odpotovala z Dunaja, iz avstrijskega Centra za usposabljanje za mirovne operacije, kjer so od sredine septembra potekale še zadnje priprave za delo v mirovni operaciji Združenih narodov. Slovenski kontingent - SLOCON je v sklopu avstrijskega kontingenta - AUACONB in bo deloval na območju Fama-guste.

KLIMA V LJUBLJANI

Pogovori z avstrijskim kanclerjem Viktorjem Klimom, ki se je 1. oktobra mudil na enodnevnem uradnem obisku v Ljubljani, so po oceni slovenskega premiera Janeza Drnovška potrdili "izjemno dobre odnose" med Slovenijo in Avstrijo. Sodelovanje na političnem, gospodarskem in drugih področjih je po njegovi oceni "na najvišji možni stopnji". Takšni oceni se je pridružil tudi gost, kancler Klima in ponudil pomoč Avstrije pri posredovanju svojih izkušenj Sloveniji pri vstopanju v Evropsko unijo. Ob tem je poudaril, da skupina kandidatov za članstvo v uniji "ni zapra" ter da posameznim državam v njej ni potrebno čakati "ena na drugo", da vstopijo v EU.

Jajjaa?!?

Vej pa don nej?!?

S tankami v šaulo. V enom deli Jeruzalema, gde zveksoga Arabci živijo, mislijo zozidati velike bloke za židovske ljudi. Gestejo takšne reklame, v šteraj ponujajo iže s tem, ka v njih fanj kaut leko naredijo za avtomatske pūške, pa prej de se mlajšam tū gvušno vidlo, ka do se s tankami leko v šaulo vozili. - O, njegvoga Jeruzalema!

Tabernakulum v pralnom mašini. Duhovnik Antal K., podrektor Visoke cerkvene šaule iz Győra je za 300 gezarov forintov audo 5 milijonov vredne

KRALICA Z DVÖMA KAPUTAMI

tabernakulum iz 18. stoletja enim, šteri s takšimi deli šejftajo. Policija zdaj tau tō gleda, kak je kaj s tistimi paperi, štere je kak voditeu Doma za duhovnike v penzionu delo za tiste stare duhovnike, šteri so mrlji. - Pomalek več nika nede sveto?

Žitek za 1200 forintov. Nikšoga starejšoga človeka, šteri je delo dau enim mlajšim pojbm, so naslednje bujli, pa ma vkraj vzeli 1200 forintov. - Človeški žitek za kilogram suvinskega mesa. Suvinski svejt.

Prava novica. Gnes je prej v Budimpešto prišo Žirinovskij. Že je večer pa je eške nikoga nej zbuu. - Žirinovskij več tō nej ta pravi?

Vsigder mej svojo plastično škrinjo s sebov! V Turčiji do od zdaj naprej avtoške mogli meti s sebov plastično začko za tisto

priliko, če bi štoj mrau v kakši nesreči, ka ga po njegvi smrti brž leko nutri dejejo. Če štoj nede bango, ga leko v vauzo zaprejo za 3-6 mesece. Tau pa prej zato, ka v Turčiji vsakši den 25-30 lūdi mrgē v avtomobilski nesrečaji pa več vōr trpij, ka mrtvece odpelajo. - Leko, ka tōrski minister za transport mā kakšo fabriko za plastične produkte?

Što zapovadava svojim mlajšam? Gda se je princesa Diana razpatala od svojoga moža Charlesa, ji je kraljevska držina povedala, ka ne sme svoje mlajše v tihinski rosag pelati brezi toga, ka bi tau dopūsto kraljevski dvor, pa če so dopistili, te tō samo za kratek cajt. - Što škē kralič biti, naj se zgasil!

Kralica siromakov. Prava kralica je bila Mati Terezija iz Kalkute, štera je tō nej tak dugo mrla. Mati

Terezija je tō samo dva kaputa mejla, kak vse druge sestre, enoga je mejla na sebi, drugi pa se je sišu na streji. Vsikši mili den, gda je večer trūdna domau prišla od betežnikov pa siromakov, je z rokau vōzaprala tistoga, šteroga je na sebi mejla pa vzela drugoga s poda. - Vekša kralica, kak prave kralice.

Pau leta vauze zavolo Internetu. V Meriki so v vauzo zaprli 24-lejtno Sandro Hacker, štera je vsikši den 12 vōr pred računalnikom sedela, pa je zatoga volo tri svoje male mlajše sploj same njala. Računalnik ji je būu takši, kak alkoholikom alkohol, drogistom droge. Pri policiji go je otauž njen negdešnji mauž, šteri je razpitani od nje. - Sandra, zdaj te v vauzi Njet Internet?

Fr.M.

ZDRAVJE

Človeki je največšo vrednost zdravje. Tak šegau mamō povedati, če nemaš zdravja, ti je vse zaman. Tau je čista istina. Če bi pa stoj mislo, ka si ge zdaj v mojem kratkom pisanji iz toga norca škem delati, morem povedati, ka tau daleč stoji od mene. Nika me pa itak ne nja na meri. Na žalost, name je tū nej vōnjala kakšna kūga. Človek en čas trpi, depa gda na ostro de, te leti k doktorji. Tak sam bila s tejm dugo, dugo lejt. Nevala je samo tau bila, ka če, Baug vari, sam se pred nistamimi lejtami v pondelek not poklaunila k doktorji, te sam strašno dosta mogla čakati, sploj dosta nas je bilau. Tak je tau bilau v sprtolejti, gda je sonce vōpoglednilo, v leti, gda je žetva bila ali v jeseni, gda je lejpi cajt bio. Vrag vej kak, liki tista lejta so takša bila, ka je strašno dosta betežnikov bilau pri doktorji. No, sto je betežen, je betežen. Če doktor povej, ka se krava nese, sto bi smo

tomi prauto prajti. On je doktor, pa nej mi. Po pondelkaj je strašno dosta mladi obežalo. Tej vražji diskonge pa bali pa tau vražjo foliško vino, je nistame v postalo vdarilo. No, pa če davaš, te daj, te je že naš betežnik nej samo eden den ostanō doma, liki najmenja tri. Če je med tejm nej zdigo posanco. Če ja, te je beteg eden keden trpo.

Tē, gda se je začnila seditev, okapanje, žetvo pa tak tadala, buma dostafele betegov je zaojldo naše lūdi. Kak se pa je napunjavala doktora žepka, od toga nika ne znamo, tau je skrivnost.

Etak je šlau našo življenje. Dostakrat so doktorge tau tū vkūp zmejšali, sto je pravi pa sto je nej pravi betežnik. Sto je tau vedo laučiti v tistom velkom prometi (forgalomban).

Pred nistamimi letami se je začnilo nika obračati. Nej nam je trbelo telko k doktorji ojtī. Če človek nema dela, te je leko betežen

doma, zakoj bi trbelo za toga volo k doktorji titi. Pa nej tak? K doktorji naj odijo betežni. Nistami so pa zatok mogli vōdržati, ka bi ovak leko, ka ranč več nej živeli. Prišla so gnešnja lejta tū. Vse več lūdi odi znauvič v službo. Vse več balov pa diskonov že držijo v petek. Človek v soboto leko k sebi pride, nej? Pa te je eške itak tam nedela. V pondelek pa služba. Tūj nega hejca. Tau so tū vōnajšli, ka si prej na leto leko 3 dni "betežen", pa te, gda ti škeš. No, na te tri dni si lūdje not vtlajajo, ka do doma leko oprajli. Po

pravon betežen biti je pa gnesden katastrofa. Človek, gda tanazaj pride v službo, za par dni ma leko v roke potisnega papir, šteri ga zvūn vrat pomore. Delo dobiti znauvič je tmok žmetno. Sto gnes nūca betežnoga človeka? Sto je betežen, naj merje? Sadev, žetva pa jesensko delo na mezevaj? Tau se tū opravi brez "betega". No, vidite lūdje. Na tau tak šegau majo povedati: "Bili smo že baukše tū, pa se je nam te tū nej vidlo."

I.B.

Spremljajte televizijsko oddajo

SLOVENSKI UTRINKI

vsako drugo sredo ob 14.00 na 1. programu madžarske televizije.

Naslednja oddaja bo v sredo, 15. oktobra 1997.

Ponovitev v soboto, 18. oktobra ob 10.45 na 2. programu.

GE SE VÜPAM, DA SE NE ZGÜBIMO

Nej nas je malo, šteri si na gauste premislavamo, ka baude po nistarni - po 10, 20, 50 - lejtnami z nami, porabskimi Slovenci. Živo de naš jezik pa kultura, ali samo nistarnim baude tū pa tam nikši spomin? Šteri od toga premislavamo, nas tū leko na dvaue raztala. Edni tak pravijo, ka se je nej vredno pokati pa krpiti, tau je vse zaman, slovenščino za edno malo nin nede. Tej drugi smo nej tak pesimisti. Tak mislimo, da ešče leko prteče 50 ali 100 lejt, depa mi tūj baudemo, naš jezik pa kultura gor ostaneta.

Relativno dosta odim med ljudami, dosta vse si prpo-vejdamo. Tak dveje ali tri leta nazaj sam v Varaši bila pri ednoj slovenskoj držini. Ge sam zaman gučala slovenski, oni so mi samo vogrski odgovarjali. Držina je v tisti petdeseti lejtnaj zadobila ranč za volo slovenske narodnosti nika slaboga. Etak so si pa oni oblūbili, da pozabijo tau ka so Slovenci. Stariše so ešče tam pa tūj nika črhnilo slovenski, liki njigvi sin? Gda sam ga spitavala od slovenskoga jezika, od korenje, mi je tak pravo, ka je on nej bio, pa nigdar nede Slovenec, on je Vogrin. (Obadva stariša sta Slovenca.) Tau mi je tūj pravo, ka baukše baude, če nji na meri njam s tejm, nika nej vrednim jezikom. Edna velka "hiba" pa zatok geste s tejm mladencom. Pred tistim, pa gnes ga tūj vsakši den vidim, da njegvi auto stoji blūzi Gornjega Senika na cesti. On tūj pri nas berē gobe, etak si pmaga pri vsakdanšnjem življenji. Če bi ge goba bila, sploj pa tista, stero on tūj pri nas gor vzeme, bi se gnauk samo "naura" naredla, pa bi ma malo v želaudci standječala, kapa ka bi ma napamet prišlo našo slovensko Porabje. Njigvi rojstni kraj.

Vala Baugi, v Varaši sam od toga človeka dosta mlajšoga najšla, šteri si cejlak ovak premislava, ovak žive. Ojdlā sam pri Števanu Šuliči pri pri njegvi držini. Števan je rodčeni z G. Senika, njegvi stariše so z G. Senika, depa že več kak 20 lejt živejo v Slovenski vesi. Števana žena je pa na polonja iz

slovenskoga, na polonja z vogrskoga roda. Mati je iz Andovec, oča pa iz Kradenovec.

Števan! Dobro poznam tvojo pa ženino držino, skoz nji pa vaja tū. Že dugo lejt vidim, da sta

držini pa človek leko svojo zdrži. Nišče nam ne prpovej, da bi gučali, spejvali po svojom, da bi gor poiskali slovenske prireditve." **Mata malo deco. Roland v prvi klas v šaulo odi, Renata je pa ešče**

vūva z ženauv navzauča na vsakšoj porabskoj prireditvi, leko je tau slovenski ples, ali kakoli. Kak je tau?

"Po mojem je tau zatok, ka nama je tau najbolje pri srci. Človek ne more zatajiti sam sebe. Pa če ja, te je nika nej vreda."

Poznam te pa Eržiko, tvojo ženo tū. Ti si z G. Senika, depa stariške že več kak 20 lejt živejo v Slovenski vesi. Žena pa je na polonja Slovenka. Kak sta vūva prišla es v Varaš?

"Števana stariške so nama tūj mesto kūpili, blūzi moji starišov, šteri so te že v Varaši bili, pred tistim, ka sva se oženila. Po ženitvi sva pa te es zozidala. Tau je nama dobro, tūj ma ižo moj brat pa moji stariše tū. Naponā smo kreda eden drugomu na pomauč skočiti," pravi Eržika.

Kak tūj kaulag poglednam, tau je Varaša nauvi del. Nauve zidine, mladi lūdje so es zidali. Ka vūva mislita, tūj leko zdržite jezik, vašo narodnost?

Števan: "Gestejo tūj Slovenci lū, depa navekša samo vogrski guči vsakši. V

nej 3 lejta stara. Ona ta gdasveja kaj znala od toga, ka sta Slovenca?

"Mali Roland je kreda gučati slovenski," pravi Števan. "Včimo ga, pa je rad, če kaj zna povedati slovenski. Vūpamo se, da de Renata tū za tau. Ge tak mislim, da de se deci splačalo včiti jezike pa med tejm slovenski tū. Zdjā, ka so meje oprejte, gda leko slobodno demo, kama ške-mo, de potrejbno jezike tū znati. Po mojom, de se deca sama tū pobrigala za tau, da de vse več jezikov znala. Velka škoda, da so 40 lejt G. Senik odrezali od "svojga jezika", da je nej mogoče bilau prej meje oiti. Zdjā, gda je meja že oprejeta, se že vidi razvoj."

Števan, tvoji stari stariške so vsi z G. Senika bili. V vašoj držini je nej nauvo, da ti je tak mati kak tatca pevka bila. Pa Lazarin oča so tū velki goslar bili. Kak tebe tau tiče?

"Sploj pozitivno. Zatok pa na gnes poštujem, ka je slovensko. Sploj lejpi spomin pa mam od Eržike starišov tū, ki so živeji v Andovci. Dostakrat sam odo tistoga reda v Andovci,

gda so ešče živeji. Sploj radi so bili, ka so si z menov leko zgučali. Meni je pa tau sploj zvūnrednoga bilau, ka v Andovci ovak gučijo kak na G. Seniki."

"Sploj mala sam bila, gda smo odišli iz Andovec," pravi Erži. "Liki sploj sam rada ojdlā tanazaj k stari starišom. Tačas sam ešče ge tū dobro gučala slovenski. Zdjā že slabejše, zatok, ka tūj v Varaši zavolo vogrskoga oča, smo bola vogrski gučali doma. Morem pa povedati, da moj vogrski oča malo tū zna slovenski."

Lejpi dom mata. Lejpo držino. Mata slūž, mata delo?

"Obadva mava slūžbo. Ge v OPEL-i delam, Eržika je doma z malov, depa ma slūžbeno mesto. Tau poš-tūjemo, zatok ka je gnes tau velka vrednost."

Števan, že si mi pravo, ka ti tak misliš, ka tvoja deca tū ne pozabi cejlak tau, ka so Slovenci. Vūpaš se, da do se pobrigali sami tū za tau, da bi nej pozabili svoje korenje. Zakoj ti tau vūpaš?

"Že sam pravo, ka kak mladi pojbič sam prišo s starišami v Slovensko ves. Dobro se spominjam, da so tam tistoga reda mladi - moji vrstniki - več nej steli slovenski gučati. Nej vedeti, zakoj nej, liki nej so gučali. Na gnes pa tak vidim, da vse več moji vrstnikov lepau guči slovenski. Oprejta meja pa vse drugo je pomagalo, da nas - steri smo vedli pa vejmo slovenski - več nej tak sram gučati slovenski. Etak ge vūpam, da slovenski jezik de ešče dugo živo, da naše šege, naše pesmi se ne pozabijo."

Kak smo si etak pogučavali, Eržikini stariške so se not poklonili. Zdjā je pa gratalo sploj veselo. Pogučavali smo si etak pa tak, naprej je prišlo tau pa tisto. Med tejm smo si nika gučali od toga, ka je eden človek mali, te drugi pa velki. Pa te Eržikini oča - te Vogrin iz Kradenovec - etak pravi: "Na, ti si tū takši ščap."

Po mojom, tačas edno takšo rečtū leko čūješ pa ranč nej od pravoga Slovenca, rejsan leko vūpamo, ka se "ne pozabi".

I. Barber

... DO MADŽARSKE

PODPORA ZA IZDAJO MANJŠINSKE LITERATURE

Oddelek za narodne in etnične manjšine pri Ministrstvu za kulturo in šolstvo vsako leto podpira izdajo manjšinske literature. Po razpisu natečaja so se 30. septembra odločili, kako razdeliti približno 15 milijonov forintov med deset narodnosti. Hrvati so dobili 2.500 tisoč za 8 publikacij, enako vsoto so dobili Srbi za 6 načrtovanih knjig, Nemcem je bilo dodeljeno 2.350 tisoč forintov za 7 knjig. Večjo vsoto so dobili še Slovaki (1.950 tisoč) za 5 publikacij in Romuni (1.367 tisoč) za 4 knjižne izdaje. Milijon forintov je bilo dodeljeno Ammencem za 3 publikacije, 900 tisoč forintov so dobili Bolgari ter Grki. Rusinom je uspelo dobiti 720 tisoč forintov. Slovenci smo dobili 800 tisoč forintov in sicer za izdajo Barberjeve najnovejše zbirke narečnih zgodb.

SEJEM TURISTIKE V MARIBORU

Od 7. do 12. oktobra poteka v Mariboru sejem GOST TUR, kjer se predstavljajo tudi zamejski Slovenci pod naslovom (Ne)z-nano zamejstvo.

Porabski dan bo 11. oktobra. Razstavo iz papirnatih cvetlic je pripravila Marija Kozar, kustosinja muzeja Savaria v Sombotelu, ponudbo so popestrili tudi z nekaterimi značilnimi porabskimi jedmi. Posnetke o Porabju, o pokrajini, o šegah itd. so pripravili sodelavci Slovenskega ure-dništva pri regionalnem studiu v Sombotelu. Program bodo popestrili člani folklorne skupine z Gornjega Senika ter ansambel L. Korpiča z ženskim kvartetom.

RAZSTAVA

V gledališču v Monoštru bodo 10. oktobra ob 17. uri odprli razstavo Romana Verasa, slikarja iz Ljubljane. Avtorja bo predstavila Tanja Tratnik Pogačar, umetnostna zgodovinarica. V kulturnem programu bo nastopil Bogomir Veras, dramski igralec.

Predstavljamo mladega iskalca

MATEMATIK JE V BISTVU IDEALIST

V življenju srečujemo, srečamo in spoznavamo zelo pisano paleto ljudi. Pri nekaterih se ustavimo in z njimi pokramljamo, pri drugih gremo naprej, morda tudi zato, ker jih ne poznamo. Reči moram, da se mi

mednarodni matematični olimpiadi v Argentini osvojila bronasto odličje, začenjam pogovor o matematiki. Z dovolj navnim vprašanjem, zakaj ga zanima prav matematika. - In še mnogo drugih

izkušamo in upam, da bo tako tudi v bodoče. Načrtati moramo čim več znanj, ki jih bomo lahko v prihodnosti dobro uporabili.

- Mlad si...

- Kakšen bi bil mlad človek, če ne bi bil tudi

orgle oziroma sam veličasten glas, napolnjuje človeka in njegovo notranjost, mu ustvarja prihodni blaženosti in sreče. - Uspešen si na mnogih raznolikih področjih, od katerih nisva omenjala, denimo, odličnega znanja jezikov, ampak prihaja čas, ko bo potrebno to razpršenost nekako povezati, strniti v nek življenjski

če je nekatero teh področij diametralno katerega drugemu, recimo matematika in glasba, potem je to zaradi privlačnosti med nasprotji. Človek mora poznati malo vsakega, če hoče biti velik.

Kot maturant že čutim, da se bo moralo kmalu v moji glavi izkristalizirati, kam se bom ožje usmeril. Zaenkrat naj

mora zelo zelo muditi, če s soboškim profesorjem Evgenom Titanom ob srečanju ne izmenjam vsaj besedo, dve, ako imam kaj več časa, z njim pokramljam o številnih temah, pri čemer nikoli ne izpustiva Porabja, porabskih Slovencev. Zakaj ta uvod? Z njim podkreplujem (ne opravičujem) besedo "idealist" v naslovu. Kakor je bil profesor Evgen Titan idealist v vsem, kar se je sukalo okoli športa, tako je v resnici idealist njegov sin Matjaž, ki je imel pred dvema dnevi sedemnajsti rojstni dan, sicer pa obiskuje četrty letnik soboške gimnazije.

Dijak Matjaž je doslej za svoje dobesedno razpršene interese, dobil številna priznanja in pohvale. Ker omenjam matematiko v naslovu in ker je zelo verjetno ta čas zelo ponosen, da je slovenska reprezentanca, katere član je bil, na

stvari, poleg matematike. Vsi na tem svetu težimo k nečemu višjemu, k neki popolnosti, k nekim idealizmom. V vsakem človeku je nekaj idealista in matematik je v bistvu idealist. V matematiki je vse urejeno, skladno, vse mora biti do pičice dovršeno. To je nekak idealizem, prenešen sem dol na zemljo.

- Matematika je samo del tvojega zanimanja, tu so še fizika, računalništvo... vrsta eksaktnih ved.

- Svet ne stoji le na matematiki, čeprav je le-ta podlaga mnogočemu. Kakšen pa bi bil mlad človek, če ga ne bi zanimalo različne stvari. Navsezadnje nas mlade razganja od radovednosti, včasih smo celo preveč radovedni. To radovednost je potrebno uresničiti v različne smeri. Zelo me zanima tudi logika, tudi kemija. Zdaj v mladih letih, ko nas um zvesto služi, se pre-

zajubljen oziroma čutil potrebe po tem, da se z nekom družim, da ima nekoga rad. Tudi to ne sme biti zapostavljeno, to je eden bistvenih elementov, ki ustvarjajo človekovo okolje, ki delajo človeka srečnega.

- Zelo malo mladih se loti igranja orgel, kaj ti pomeni, daje ta instrument, postavljen običajno v cerkev?

- Res se za igranje na orglah odloča malo število mladih ljudi. Mene je k orglam pritegnila njihova veličina, njihova svečanost. Imam klavirsko izobrazbo in vedno sem si želel, da bi tisto, kar sem zaigral na klavirju, donelo močnejše, glasnejše, nekako bolj veličastno in doživeto. Ker vemo, da je klavir dosti tišji kot tak velik instrument, ki je večji od vseh skupaj, mi je to bila neka mladostna želja, ki mi jo je uspelo uspešno potešiti. Namreč zadovoljstvo, ki ga dajejo

O pestrosti in raznolikosti govorijo uspehi in priznanja.

MATEMATIKA: Vsa Vegova priznanja v osnovni šoli in pohvale v srednji šoli na državnem tekmovanju. In seveda članstvo v slovenski reprezentanci, ki je osvojila bronasto odličje na letošnji mednarodni matematični olimpiadi v Argentini.

FIZIKA: Bronasto in srebrno Stefanovo priznanje v osnovni šoli in več nagrad v gimnaziji.

SLOVENSKI JEZIK: V osnovni šoli vsa Cankarjeva priznanja, enako tudi v srednji šoli. Avtorsko sodelovanje pri reviji Na krilih mladosti in še kaj.

KEMIJA: Preglovo priznanje v osnovni in srednji šoli in druga priznanja, denimo z raziskovalnimi nalogami.

RAZVEDRILNA MATEMATIKA: Prvo mesto v osnovni šoli, drugo in tretje mesto v srednji šoli.

LOGIKA: Prvo mesto v državnem tekmovanju in tri pohvale, začenši v osnovni šoli in do 3. letnika gimnazije.

VESELA ŠOLA: Prvo mesto v državi, v osmem razredu osnovne šole.

GLASBA: Odličen uspeh pri učenju klavirja, vrsta javnih nastopov. Samouk na orglah s številnimi koncerti v evangeličanskih cerkvah v Sloveniji, samostojni koncert v soboški evangeličanski cerkvi. Blokflavta, v osnovni šoli in petje v zborih soboške osemletke.

Matjaž Titan je tudi predsednik dijaške skupnosti na soboški gimnaziji, pogosto napiše kaj za različne časopise ali se pogovarja z novinarji. Za hobi igra košarko, kolesari, planinari, igra šah in tarok in rešuje križanke. Kako mu naštetu in še kaj uspeva, je neke vrste uganka in skrivnost. Čemu pa bi moral ravno novinarjem odkriti čisto, čisto vse... Kajti čas najde celo za obiske kulturnih prireditev in verjetno ima časa še kaj - v "rezervi".

kredo. Razmišljaš kaj o tem zdaj, ko se bo navsezadnje potrebno odločiti za študijsko smer?

- Težko je vse to združevati, vendar... hm... Vse stvari imajo svoje podobnosti in raznolikosti. Naj se najdejo podobnosti in vežejo ta različna področja, o katerih se pogovarjava. Res je tudi, da se nasprotja privlačijo, in

povem, da bo to nekaj, s čimer bom lahko največ prispeval svojim ljudem in kraju.

Ne bodite presenečeni - besede avtorja - če se bo Matjaž, ki je Zoisov štipendist, odločil za študij ekonomije. Vendar ta napoved ne sodi v uradni del pogovora, kajti o dokončni odločitvi še ne govori.

eR

Meta Rainer

NA DVORIŠČU

Óni dan
je puran
dal kočijo
v ropotijo,
odkorakal
v trgovino
in se vrnil
z limuzino!

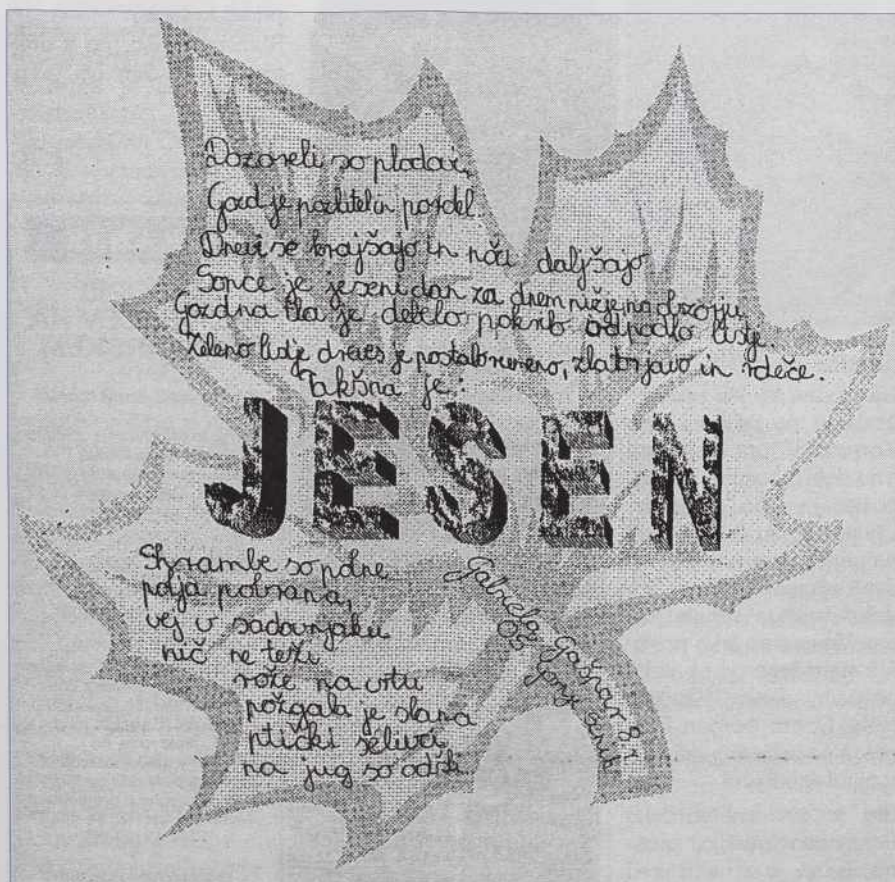
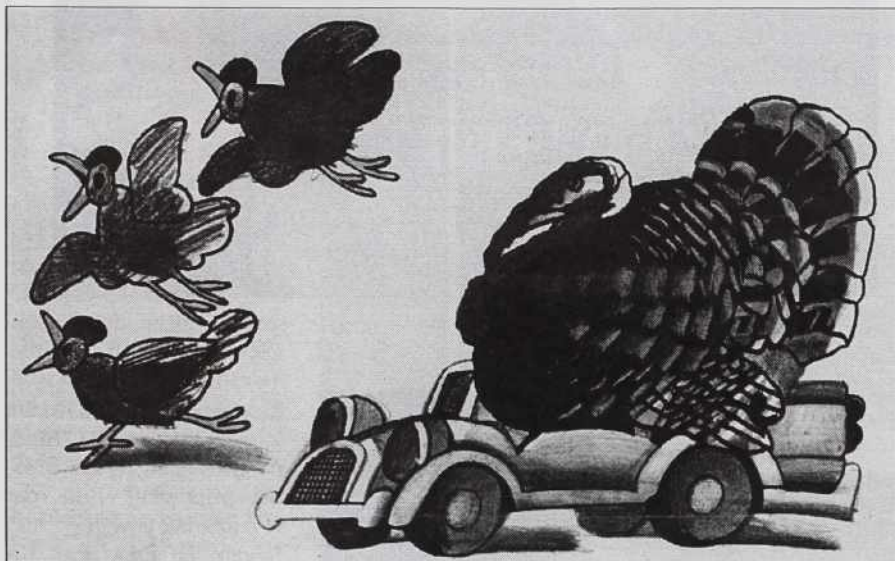
Brez izpita
pa, bedak,

zaleti se
v kokošnjak!
Kurji zbor
zakokodaka
in se od strahu
pokaka...

Brž petelin
na sodnijo
teče javit
polomijo.

Ob šofersko
dovoljenje
je puran
za vse življenje!

In zdaj vozi
spet kočijo po dvorišču:
hijo! hijo!

OTROCI ODRASLIM

Petrol, slovenska naftna družba d.d., Zavod R Slovenije za šolstvo in Mednarodni grafični likovni center so organizatorji otroškega natečaja OTROCI ODRASLIM. Akcija vsako leto pritegne k sodelovanju učence in učenke številnih šol in vrtcev. Iz najboljših del so pripravili razstavo, ki so jo prejšnji torek (30. septembra) otvorili na gornjeseniški šoli. Predstavniki Petrola so izrazili upanje, da se bodo naslednje leto porabski učenci spet vključili v akcijo.

NAŠA ŠOLA

Smo učenci gornjeseniške osnovne šole. Hodimo v peti razred. Naša šola stoji sredi vasi. Je velika in lepa pa tudi zelo čista. Šola krasi mnogo cvetic. V njej se uči 62 učencev, uči pa nas 11 učiteljev. Šola ima lepo in bogato knjižnico, telovadnico, zbornico, ravnateljsko sobo in razne laboratorije. Letos smo dobili novi razred, tudi novo razredničarko. Imamo tudi nove predmete kot npr. zgodovina. Vsak predmet poučuje drugi učitelj. Tega se moramo še navaditi. Vsak dan dobimo domačo nalogo in na vsako uro se moramo pripravljati. V razredu nas je 7; 3 deklice in 4 fantje. Naš razred je velik in svetel. Na steni visijo slike, naše risbe in spisi. Tudi lepe cvetice imamo v razredu. V šoli imamo razne krožke, kjer si lahko dopolnimo svoje znanje, kjer se lahko igramo ali zabavamo. V naši šoli je dobro biti učenec.

5. razred. OŠ G. Senik

Foto: K. HOLEC

DEN KUKARCE V KRAŠČI

Na Ferencovi kmetiji v Krašči je 21. septembra velko veselje bilau. Ta gazdija je na enom malom brejgi, nasprautno ene velke mlake. Že od daleč vlačje človeka nika es. Mislim, ka sama prijazna Ferencova držina pa lepote kmetije. Narod v Krašči se leko radüva, ka ta držina te paverske svetke ma za njij. Vleti so žetvo svetijli, zdaj pa lüpanje kukarce.

En velki küp kukarce so navozili, tisto se je do večera vse vöölüpalo. Pravi pavri so leko pokazali, kak so flajnsni pri takšnom deli. Tau smo tü leko vidli, kakšne stvari se pletejo pa kak iz lupinja. V restavraciji

so vöpostavili vsefale gesti, ka so sprajli iz kukarce. Küjarce so nej samo za gledat pripravile, liki za kauštat tü. Sto, ka je poželo, si je leko

naraučo.

Na te den so bili pozvani goslarge pa pevke Lacija Korpiča. V tom kraji lidge trno dobro poznajo pa fejs poštvüvajo tau skupino. Istina, ka pau dneva igrati pa popejvati je nej vseeno, dapa njigva koražnost je v veliko veselje sprajla lüstvo. Vmes smo leko poslüşali stare šege od pisatela, gospoda Janka Kleibencetla. Dobro poznan Pepi nas je pa zabavo z vici pa s svojimi zgodbami.

Sto je te den gorzisko Ferencovo kmetijo, gvüšno, ka se je z nami vred trno dobro počüto.

K.F.

NIKA ZA SMEJ

ČAKANJE

Zdaj, gda se je že šaula začnila, naš mali Pištak tü mora v šaulo ojtj. Z avtobusom se vozi. Etognauk je čako na avtobusni postaji pa tam vidi, ka si dveje ženske - na šteraj se vidi, ka sta kuste - etak pripovedjata: "Ti, ka čakaš?" Ta druga pa: "Pojba. Pa ti?" "Ge deklo čakam."

Mali Pištak je tau čüjo pa je vido na postaji ednoga banjatoga človeka pa ga etak pito: "Stric! Vi, ka čakate?" "Ge avtobus čakam," pravi stric.

Mali Pištak pa: "Na, tau pa dam valati, tau se vidi na vašom trbüji."

VSAKŠI ZAČETEK JE ŽMETEN

Že eden keden odi deca v šaulo, depa ne morejo se vcuj navčiti, ka se trbej včiti, na vsakši den pripravlati.

Etognauk je našomi Rudini leranca etak prajla: "Rudi na gnes si se pa nej včijo, nej pripravlo!" Rudi pa: "Pa kak tau vi vejte?" "Vidim na tvoji očaj. Ka boš gnes doma delo, gda prideš iz šaule?" Rudi pa: "Üšo mo k doktora pa si dam oči pregledniti."

I. B.

PORABJE

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Izhaja vsak drugi četrtlet

Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič
Naslov uredništva: H-9970
Monošter, Deák Ferenc út 17.,
p.p. 77, tel.: 94/380-767

Tisk:
SOLIDARNOST
Arhitekta Novaka 4
9000 Murska Sobota
Slovenija

Po mnenju Ministrstva za kulturo
št. 415-715/93 mb z dne
3.11.1993, se časopis
PORABJE uvršča med
proizvode, od
katerih se plačuje davek od
prometa proizvodov po 13.točki
tarife 3. zakona o prometnem
davku (Ur. list RS, št. 4/92).
ISSN 12187062.

Časopis izhaja z denarno
pomočjo Javnega sklada za
narodne in etnične manjšine.